

[Qvist Jørgensen]

de for tingene, således at måske andre, der kunne have forkerte opfattelser, bliver belært af ministeren.

Jeg er enig i – og det sagde jeg også i første omgang – at uanset hvilket system vi laver vedrørende Copy-Dan og tvangslicensen, vil principperne støde sammen. Jeg har den opfattelse, at disse sammenstød vil ske i mindre grad, hvis man følger vores forslag. Jeg vil tillade mig sådan i neonform at gentage, hvad vores forslag drejer sig om, nemlig at kunstnerne selvfølgelig skal have de penge, som de har ret til ifølge Bernerkonventionen. Det er der vist ikke nogen af os undtagen Fremskridtspartiet der er uenige i.

Men befolkningen skal ikke generes med nye girokort, nye rykkere og nye skemaer, der skal udfyldes, osv. Derfor synes vi, at Danmarks Radio skal beregne, hvor meget Copy-Dan skal have efter Bernerkonventionen og efter de regler, der ligger dér, og så skal Copy-Dan have penge på én eneste check fra Danmarks Radio. Denne udgift må så på linje med andre udgifter indgå i det budget, der bestemmer, hvor stor licensen skal være. Det kan vel ikke være administrativt enklere og mere retfærdigt over for både kunstnerne og seerne. Det er det, vi beder om, uanset ministerens forbeholdenhed her under førstebehandlingen. Vi beder om, at det bliver gennemregnet, gennemvurderet og gennemundersøgt. Jeg er fuldstændig overbevist om, at det i hvert fald vil være et system, der i betydelig grad vil give mere ro, retfærdighed og forenklet administration.

Så sagde ministeren – jeg tror, jeg citerer nogenlunde ordret – at den, der skriver gode bøger, får mange penge. Det synes jeg er en sandhed, man kan sætte spørgsmålstegn ved. Jeg synes, at det faktisk er relativt let at finde også meget gode bøger, der bare ikke rigtig er blevet opdaget af bogvælgerne, og som måske ikke endnu er blevet så efterspurgt, at de er blevet indkøbt af bibliotekerne. Hvis ikke de er købt til bibliotekerne, er det i hvert fald ikke bibliotekspenge, man får ud af det.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er rigtigt, som ministeren sagde, at ordet »tvangslicens« har fået en helt anden betydning, efter at vi har fået mulighed for at modtage udenlandske programmer, end det har haft før, og end det har i virkeligheden.

Det har en meget stor sammenhæng med den måde, man har introduceret hele denne licens på over for befolkningen. Vi foreslog, da vi behandlede lovgivningen, at man skulle nedsætte et udvalg af kabel-mennesker, som kunne forhandle med ophavsmændene om, hvordan denne afgift skulle se ud, og især informere om de synspunkter, de måtte have. Det kunne vi ikke komme igennem med dengang, bl.a. fordi der findes flere forskellige fællesantennesamenslutninger, og man syntes ikke fra den daværende kulturministers side, at det var til at overse, hvem det var, der skulle repræsentere brugerne.

Jeg mener faktisk, at man dengang begik en meget stor fejl ved ikke på forhånd at have sørget for en rimelig orientering af brugerne. Jeg mener også, at da loven var blevet vedtaget, begik Copy-Dan – og jeg siger det roligt, for jeg har sagt det til dem selv – den næste store fejl, nemlig at sende opkrævninger ud til ejerne af kabelanlæggene og til de mennesker, der var tilsluttet kabelanlæggene, på en temmelig uforståelig måde. De følte, at de blev tvunget til at betale noget, som de ikke vidste at de skulle betale. Der råder ikke hos de folk, der ser de udenlandske programmer, en afstandtagen fra at skulle betale en eller anden licens for at se udenlandsk fjernsyn. Det har der været stor forståelse for, men det er måden, det blev introduceret på, og måden, det stadig væk lovgivningsmæssigt skal forvaltes på, dette, at det kun er fællesantenneanlæg med over 25 tilslutninger, der skal betale, og det vækker stor mistillid.

Der ligger også stadig væk mange misforståelser bag det, bl.a. det, som jeg endda kom i tvivl om: om det er en misforståelse eller det er rigtigt. Man siger ude i landet, at alle fællesantenneanlæg med over 25 tilslutninger er pålagt at betale, hvad man kalder »tvangslicens« til Copy-Dan – sådan er det kommet til at hedde i folkesproget – uanset om man kan se udenlandsk fjernsyn eller ej. Dér har jeg sagt, at det tror jeg ikke er rigtigt, men det er en af de ting, jeg meget gerne vil have at vide: om det er rigtigt. Det er noget, jeg i hvert fald vil stille spørgsmål om under udvalgsbehandlingen. Jeg ved, at jeg burde vide det, men jeg mener, at vi har været meget forvirrede angående denne lovgivning og dens praktiske udformning. Det beder jeg om undskyldning for, men derfor bliver jeg altså nødt til at tage drøftelserne op igen.